Εχέπωλος. καὶ Ομηρος. Θαλυσιάδλω Εχέπωλον. κνεφαῖος, ἀκροκνέφαιος. ὀμφαῖος, πανόμφαιος. ἀρχαῖος, φιλάρχαιος. οὕτω καὶ φιλαθλώαιος. Εν τοῖς τοίχοις.] ἴδιον ἐραστῶν λῶ, τὰ τ ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις, ἢ δένδροις, ἢ φύλλοις, οὕτως. ὁ δεῖνα καλός. καὶ ὧδε Καλλιμάχῳ.

Αλλ' ἔνι δὴ φύλλοισι κεκομμένα τάνα φέροιτε
Γράμματα, Κυδίππλω ὡς ἐρέουσι καλώ.

καὶ ἐν τοῖς Σφηξίν. ἰὰν παρέγραφε κῆμος καλός. καὶ Λιβάνιος. φιλοῦσι γὰρ οἱ σφόδρα περί τι ἐρωτικῶς ἔχοντες, ἡδέως σωπᾶν καὶ τοῖς ὀνόμασι. Οὐ γὰρ ὁν Αθλωαῖον.] ὅταν πολίτλω ἐποίησαν Αθλωαῖοι τὸν παρ' αὐτοῖς παραπέμπονται. ἐλέγετο ὁ ὅστ, Τήρης, ἔνιοι δέ φασιν ὅτι ὁμώνυμος λῶ τὸ πατρὶ Σιτάλκει. Σύμμαχος Αθλωαῖος μέμνηται. Θουκυδίδης προσίθησι καὶ τὸ ὄνομα λέγων οὕτως. καὶ Σάδωκον τὸν γὰρ αὐτὸ Αθηναῖον. Ηρα φαγεῖν.] χαριέντως ὡς ἐξαπατωμένων τῶν Αθλωαίων. λέγει δὲ νῦν περὶ Απατουρείων, ἑορτῆς ὑπόσημα δημοτελοῦς ἀγομένης παρὰ τοῖς Αθλωαίοις καὶ τὸν Πυανεψιῶνα μῆνα, ὅπ τρεῖς ἡμέρας. καλοῦσι ὁ τὴν μὲν πρώτην δόρπειαν. ἐπειδὴ φράτορες ὀψίας συνελθόντες, εὐωχοῦντο. τὴν δ δευτέραν ἀναῤῥοῦσιν ἀπὸ τ θύειν. ἔθυον δὲ Διὶ φρατρίῳ καὶ Αθλωᾷ. τὴν δὲ τρίτην κουρεῶτιν ἀπὸ τοῦ τοὺς κούρους καὶ τὰς κόρας ἐγγράφειν εἰς τὰς φρατρίας. ἐν ᾗ ἐγράφη ἐν τῇ πολιτείᾳ ὁ υἱὸς Σιτάλκους. ἡ δὲ αἰτία, πόλεμος λῶ Αθλωαίοις πρὸς Βοιωτοὺς περὶ Κελαινῶν. ὁ λῶ χωρίον ἐν μεθορίοις. Ξάνθιος δὲ Βοιωτὸς προεκαλέσατο τὸν Αθλωαίων βασιλέα Θυμότλω. ὁ δὲ ξαμμένος δὲ, Μελάνθιος ὑπὸ δημοῦ Μεσσήνιος τὸ γένος ἀπὸ Πεσσηνυμένου τοῦ Νηλέως ὑπέστη ὑπὲρ τῆς βασιλείας. μονομαχούντων δὲ, ἐφάνη τῷ Μελανθίῳ τὶς ὀπίσθεν τοῦ Ξανθίου, τραγῶν τουλέστιν αἰγίδα μέλαιναν ἐνημμένος. ἔφη οὐκ ἀδικεῖν αὐτὸν δεύτερον ἥκοντα. ὁ δὲ ἐπεστράφη. ὁ δὲ παίσας, ἀπέκτεινεν αὐτόν. ἐκ δὲ τούτου ἡ, τε ἑορτὴ ἀπάλουρια καὶ Διονύσου μελαναίγιδος ἐδωμήθη. οἱ δέ φασιν ὅτι τῷ πατέρων ὁμοῦ συνερχομένων δίχα τὰς τῷ παίδων ἐγγραφὰς ὀφ ὁμοπατόρεια λέγεσθαι τὴν ἑορτὴν ὁποίῳ τρόπῳ λέγομεν ἄλοχον τὴν ὁμόλεκτρον, καὶ ἀκοίτην τὴν ὁμόκοιτον, οὕτω καὶ ὁμοπαλόρεια ἀπατόρεια.

BISETVS. Οθεν τὰ ἀπατούρια.] Αλλ' ἴσως τοῦτο δίχα τὸ τῆς ἀπάτης ὄνομα κ τὴν παίγνιον οὕτως εἴρηται. ταῦτα δὲ ἐν Εἰρήνῃ ἄλλως πως ἔχει. οὐς γὰρ ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς Ξάνθιον, καὶ Μέλανθον, ἐκεῖ Ξάνθον, καὶ Μελάνθιον καλεῖ. ἀλλ' ἴσως ἀμφοτέρωθι ἢ Ξάνθος, καὶ Μέλανθος, ἢ Ξάνθιος, καὶ Μελάνθιος γραπτέον.

Οὗν τὸ χρῆμα παρνόπων περιέρχεται.
Δι. Κακὸς ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι.
Θε. Καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον Θρακῶν γένος,
Ἔπεμψεν ὑμῖν. Δι. τοῦτο μὲν γ' ἤδη σαφές.

Vt Atheniēses dicāt, hui quot aduolāt (duim.
Culices! DIC. *malè peream, si quidquam cre-*
TH. *Et nunc de gente Thracica fortißimos*
Ad nos huc misit. DIC. *apparet nunc scilicet.*

Σχόλια. Οὗν τὸ χρῆμα.] ὡς πολλῶν ὄντων παρνόπων ἐν τῇ Αθήνῃ. βούλεται δὲ πολὺ πλῆθος σημῆναι. εἶδος δὲ ἀκρίδων οἱ πάρνοπες. εἰσὶ δὲ οὗτοι ἀτέλεβοι Αττικοὶ πάρνοπες. Τοῦτο μὲν γ' ἤδη σαφές.] τοῦτο ψεύδεται ὡς ἀθενῶν ἢ ὀλίγων ὄντων.

BISETVS. Ο κῆρυξ τινὰς, οὓς Θέωρος ἤγαγε, προς-

Κη. Οἱ Θρᾶκες, ἴτε δεῦρ, οἷς Θέωρος ἤγαγε.
Δι. Τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν. Κη. Οδομάντων στρατός.
Δι. Ποίων Οδομάντων, εἰπέ μοι, τουτὶ τί λῶ;
Τίς τῷ Οδομάντων τὸ πέος ἀπέθρακεν αὖ.
Θε. Τοῦτις ἐὰν δραχμὰς δύο τις μισθὸν διδῷ,
Καταπελτάζουσι τὴν Βοιωτίαν ὅλην.
Δι. Τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;
Υποσείοι μὴ τ' αὖ ὁ θρανίτης λεὼς
Ο σωσίπολις. οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι
Υπὸ τῷ Οδομάντων, τὰ σκόρδα πορθούμενος.

Heus Thraces, quis Speculator adduxit, agitè:
Adeste. DI. *quid hoc mali 'st?* PR. *Odomantum exercitus.*
DIC. *Quorumnám Odomantum? cedo, quid hoc erat rei?*
Quis quaeso Odomantum praecidit genitalia?
TH. *His si quis det stipendium, drachmas duas,*
Peltis infestabunt totam Bœotiam.
DIC. *Duas drachmas his recutitis? sanè ingemat*
Patriæ defensor, totus remigum poplus.
Væ mihi pereo, quem Odomantes spoliant allijs.

Σχόλια. Οδομάντων.] ἔθνος Θρακικόν. φασὶ δὲ αὐτοὺς Ιουδαίους εἶ). Αποτέθρακεν.] ἀνέτιλε. κυείως δὲ ἀπεφύλλησε συκᾶς. θρία γὰρ τὰ φύλλα τῆς συκῆς. ἐλειαίνοντο δὲ καὶ ἀπετίλλοντο οἱ Θρᾶκες τὰ αἰδοῖα. τὰ ἀποσεσυρμένα εἶχον αὐτά.

BISETVS. Σ. ἀποτεθρίακεν, ἀντὶ τοῦ ἔτιλεν, ψιλὸν εἰργάσατο. κυείως δὲ, ἀπεφύλλισε συκᾶς. θρία γὰρ τὰ φύλλα τῆς συκῆς. Οδόμαντες δὲ, ἔθνος Θρακικόν. ἐλειαίνοντο δὲ, καὶ ἀπετίλλοντο οἱ Θρᾶκες τὰ αἰδοῖα. καὶ ἀποσεσυρμένα εἶχον αὐτά. φασὶ δὲ αὐτοὺς Ιουδαίους εἶ). ἀποθριάζειν οὖν κυείως μὲν τὸ ἀποφυλλίζειν τὰς συκᾶς. μεταφορικῶς δὲ τὸ ἀποτίλλειν, καὶ ψιλοῦν τὰ ἀποτίλλεσθαι, τὰ ψιλῶσθαι δυνάμενα.

Σχόλια. Καταπελτάζουσι.] καταποντίζουσι. καταπολεμοῦσι. πέλτη γὰρ εἶδος μηχανῆς, ἀφ' ἧς ἀκόντια καὶ ἄλλα τινὰ πέμπουσιν. ἢ καταδραμοῦν). πέλτη γὰρ ἀσπὶς μικρὰ μὴ ἔχουσα ἱμάντα. ἐχθροὶ ὁ ἦσαν καὶ οἱ Βοιωτοὶ τοῖς Αθλωαίοις. Ο θρανίτης λεώς.] ἀντὶ τοῦ ὁ ναυτικὸς, ἐκ μέρους δὲ τὸ πᾶν εἶπε. τῷ γὰρ ἐρετῶντων οἱ μὲν ἄνω ἐρέττοντες, θρανίται λέγονται. οἱ δὲ μέσοι ζευγῖται,

ἐρχεσθαι κελεύει. οὗτοι ὁ ἔργα γέλωτος ἄξια ποιοῦσιν.